

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-08-01

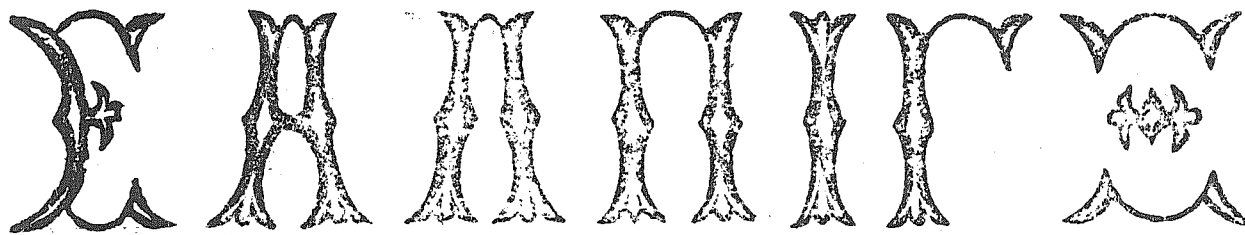
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 3 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10337>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίως
προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήται
πρὸς ἑρωτάκι.
Εἰδοποιήσῃς ἢ κα-
ταρτίσαι καὶ ἀπο-
νομήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, ἑω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΝΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΣΥΜΠΛΩΜΑΤΑ.

Μετὰ χαρᾶς βλέπομεν διακρίναντο τὰ ἐγγώρια φύλλα συνεργαζόμενα καὶ συνυποστηρίζοντα τὰς καλὰς ἰδέας. Ἐπὶ ὑπὲρ προμηθεύσεως ἀμερικανικῶν σπόρων ἀμπέλου, καὶ ὑπὲρ ὑποστηρίξεως τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας ἰδέας ἡμῶν ἀνεγράψαν καὶ ὑποστηρίζουσι καὶ ἄλλοι συναδελφοί. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπιπροστίσωμεν ἐν χαρᾷ ἐπὶ τοῖς εὐχαριστητοῖς τούτοις συμπλώματιν. Οὕτω θέλομεν τὰ ἐγγώρια φύλλα, καὶ τοιοῦτος νομιζόμεν εἶνε ὁ προορισμὸς τῆς δημοσιογραφίας.

Τὰ διάφορα φύλλα ἐνὸς μέρους καὶ μάλιστα τῆς Κύπρου, ὅπου τὸ πρῶτον καὶ κυριώτερον μέρος τοῦ προγράμματός των εἶνε ἡ ὑπὲρ τῆς δεινοπαθοῦσης πατριδος φροντίς καὶ μέριμνα καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ἀναγραφή ἐιδησεων, πρέπει νὰ ὦσι τόσον στενῶς συνδεδεμένα καὶ πρέπει νὰ συμβαδίζωσι μετὰ τὴν ὁμόνοιαν ὥστε νὰ θεωρῶνται ὡς διευθυνόμενα ὑφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ νεύματος, τοῦ νεύματος τῆς πατριδος. Ἄλλως πῶς εἶνε δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς γνώμη τοῦ δημοσίου μία ἰδέα, τὴν ὁποῖαν μονομερῶς γράρει ἐν φύλλον, καὶ ἡ ὁποία οὐδεμίαν ἠγῶ εὐρίσκει εἰς τὰ ἄλλα;

Αἱ Κυβερνήσεις μικρῶν μερῶν τότε μόνον προσέχουν εἰς τὸν τύπον καὶ τότε θεωροῦν γνώμην τινὰ ὡς ἔχουσαν βαρύτητα ὅταν αὐτὴ ὁμοφώνως ἐκφράζεται ὑπὲρ πολλῶν φύλλων. Εἰς ἄλλα μέρη ἀρκεῖ ἴσως καὶ ἡ γνώμη ἐνὸς καὶ μόνου φύλλου νὰ ἐπηρέασθῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἡμεῖς ἐοῶ δὲν ἔχομεν οὔτε «Χρόνους» οὔτε «Σημαίας» αἰνῆτες ἀντιπροσωπεύουν ἐκάστη ἑκατομμύρια. Ἡμεῖς μόνον ἐν τῇ ἐνώσει θὰ ἔχωμεν μικρὰν ἰσχύον ἀναγκαίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν τῆς φιλάτης πατρίδος συμπεριόντων.

Δὲν ἐννοοῦμεν ὁμοῦς ὅτι πᾶσαν ἰδέαν ριπτομένην εἰς τὸν τύπον ὀρθὴν ἢ μὴ, ἔλλαγον ἢ παράλογον ἀμέσως νὰ τὴν παραδέχῃται καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίσῃται ἀβασανίστως καὶ ἄλλο φύλ-

λον. Δὲν θεωροῦμεν ὁμοῦς καλὸν καὶ ἐπὶ μὲν παραλόγου θεωρουμένης ἢ ἀβασίου ἰδέας φύλλου τινὸς νὰ τηρῶσι σιγὴν τὰ ἄλλα. Τοῦτο δὲν εἶνε καλὸν σύστημα. Ἐπὶ πάσης τοιαύτης ἰδέας εἶνε ἀναγκαῖα ἡ ἀπλήρης καὶ λογικὴ συζητήσις, ἐλευθέρως δὲ καὶ ἀμέσως πρέπει εἰς τὸν φύλλον νὰ ἐκφέρῃ τὰς κρίσεις καὶ γνώμης του.

Τοιαύτη εἶτω πρὸς Θεοῦ ἀγαπητοὶ συναδελφοί ἡ πορεία μας. Τοιοῦτοτρόπως μόνον θὰ δώσωμεν πρῶτον ἡμεῖς καὶ δεύτερον ἡ Κυβέρνησις τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸν ἐγγώριον τύπον.

Τὸ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ

Δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς συναδέλφου «Φωνῆς» ὅτι τὸ Νομοθετικὸν ἐβλαψεν ἀντὶ νὰ ὠρελήθη τὴν νῆτον καὶ ὅτι πρέπει νὰ διαλυθῇ. Εἶνε τὸ μόνον πολίτευμα τὸ ὅποιον ἐδωρήθη ἡμῖν ἐπιθροῦν καὶ τὸ ὑπεδέχθημεν ἐν ἀγχαλίαι καὶ ὅλα μέρη καὶ ὅλας εἰς τὰ Κυβερνητικὰ ὅργανα καὶ τὴν διοίκησιν τῆς νῆτου. Συμφωνοῦμεν πληρῶς ὅτι οὐδὲν κατορθῶν ἄλλα δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι ἐγένετο τουλάχιστον κώλυμα εἰς πᾶσα, τὰ ὅποια θὰ ἐβλαπτοῦσαν τὸν Τόπον.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν ὑπῆρχε Νομοθετικόν, πιθανόν νὰ ἐρωτήθη τις, οἱ Ἄγγλοι θὰ ἐβλαπτον ἄρα γε τὴν Νῆτον;

Δὲν παραδεχόμεθα ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἔρουν διὰ τὴν νῆτον καὶ νὰ βλάψωσι τὸν Τόπον, πληρῶς ἰδοὺ τοῦ ἐγκαινοῦ ἢ διαφορά.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταρτίσῃ συνεχῆ τὴν ἄλυσιν τῶν κτήσεω τῆς ἀπὸ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου μέχρι τῆς διώρυγος καὶ ἐνεσθῆν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν, ἐθεώρησε κατάλληλον πρὸς τοῦτο καὶ τὴν νῆτον Κύπρον, ἧς μικρὴν ἀπέχει τῆς διώρυγος. Ἐπὶ τῇ χαρᾷ τοῦ τιοῦτου ἀποκτήματος ὑπέδωκεν εἰς τὰς ὑπερόγκους ἀπαιτήσεις τῆς Πύλης. Πληρῶς, καταλαβοῦσα τὴν νῆτον, εὗρεν ὡς πρὸς τὴν οικονομικὴν διαχείρισιν ὅτι ἦταν ἀνθρακὸς ὁ θησαυρὸς, τὸ δὲ σπουδαῖον κατ' ἔτος ἔλλειμμα (κατ' ἀρχὰς 60 χιλ. λιγῶν μέχρι 40) ἦτο ἡ αναγκαία βεβαίως νὰ τὸ συμπληρῶν, καὶ τότε ὁρῶντες ἀγορεύσεις, ἀκήρησις ὡς πρὸς τὴν κατοχὴν τῆς νῆτου ἡγήροντο ἐν τῇ Βουλῇ. Ὁ μόνον λοιπὸν μέσο πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐλλειμματος ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ τὴν προσθήκην φόρων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τεινοῦν ἅπαναι αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερ-

νήσεως ἀπὸ τῆς εἶνε δεσμευμένη ὑπὸ τῆς ἀρροήτου ἐκείνης συμβάσεως. Πᾶν λοιπὸν νομοσχέδιον, πᾶσα πράξις σκοπὸν ἔχει τὴν φορολογία. Δὲν παραδέχονται οἱ Ἄγγλοι ὅτι οἱ Κύπριοι εἶνε δυστυχῆς, «διότι, λέγουσιν, ἰδοὺ εἶνε ἐνδεδομένοι, ἰδοὺ ἔχουσιν κατοικίαν. Δὲν ἠκούσαμεν λέγουσιν, νὰ ἀπολάνῃ τις ἐν Κύπρῳ ἕνεκα πείνης.» Ἐσχάτως μάλιστα Διοικητῆς, Ἐπαρχίας τινὸς, λαβῶν φαίνεται ἐπιτολὴν νὰ ἐρευνήτῃ περὶ τῆς δυστυχίας τῆς Ἐπαρχίας του, ὅταν ἐπληροποιεῖτο ὅτι ἐντὶς ἐνὸς χωρίου «10 μόνον κάτοικοι δύνανται νὰ περάσουν τὸν χρόνον εἰ δὲ ἄλλοι 20 δὲν ἔχουν νὰ φῶν» «Ἄ, εἶπεν οἱ 10 ἐκείνοι συντηροῦν τοὺς ἄλλους.»

Ἐν λοιπὸν τῷ Νομοθετικῷ δὲν ὑπῆρχε πῶτα πῶτα φορολογικὰ νομοσχέδια δὲν θὰ ἐλάμβανον ἀμέσως ἰσχύον νόμου εἰὼν τὸ «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐγγραφῆς τίτλων» τὸ «περὶ νέας ἐκτιμήσεως τῶν κτημάτων» καὶ πλείστα ἄλλα.

Διὰ παγκυπρίου ὑπομνήματος ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῶσι πᾶσα τὰς κεντρικῆς Κυβερνήσεως ὅσα τινὰ Α'. εὐρυσις τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ, καὶ Β'. καλὴ, δικαία καὶ ἀλόγος πρὸς τὸν πληθυσμὸν κατάρτις ἢ βελτίωσις τοῦ Μ. Ἰδαρὲ εἰς τὸ ὅποιον γίνεται ἡ παράλογος καὶ ἀδίκος πάντοτε ἐκτίμησις τῶν προϊόντων τῆς Νῆτου.

ΔΙΑ ΤΙ ΗΥΞΗΣΑΝ Αἱ ΚΛΟΠΑΙ

Μετὰ πλείστης ὀφθῆς χαρᾶς ἀνέγνωμεν τὰς κατὰ τὸ «Διατὶ ἠύξησαν αἱ κλοπαί» ἀρθρον μας ἐν δυοὶ φύλλοις τῆς συναδέλφου «Ἀληθείας» διότι, ὁμολογοῦμεν τούτο, ἡ συζητήσις περὶ παντὸς πράγματός εἶνε τροφή μας, εἰς τὴν ὁμοῦς αὐτὴ περιστρέφεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς λογικότητος καὶ τῆς ἀπαθείας. Ἄλλ' ὁ « φίλος μας » εἶχε μὲν σκοπὸν ἀναρτίως ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ διαθέσιν φαίνεται διότι δι' ὅσων ἐγγραφῶν δὲν ἀνήρθεε τὸ ἀρθρον μας ἐκείνο. Ἡ μὴ ὡς νομιζόμεν τούτο ἐκ πνεύματος ἐγωιστικοῦ ἰδῶμεν.

Ἄ. Ἐγράψαμεν ἡμεῖς ὅτι καὶ ἡ δυστυχία τοῦ γράνου συνέτεινεν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος τούτο αὐξήσιν τῶν κλοπῶν, ὁ δὲ « φίλος μας » ἀπαντᾷ ὅτι κλέπται καὶ κλοπαὶ ὑπῆρχον ἀπὸ πολλῶν ἔτων ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ δυοῦ ἔτων ἤδη ἐβλάστη ἐν τῷ κατακόρυφον σημείον διὰ καὶ ἡ φύσις διαμαρτύρεται καθ' ἑαυτῶν. Ἡμεῖς παραπέμπομεν τὴν φύσιν καὶ τὸν « φίλον μας » νὰ ἐρωτήσῃ πάντα ἀνθρώπων ἂν ἐνθυμῆται νὰ ἠκούσθησαν τῶσαι κλοπαὶ εἰς ἄλλο ἔτος. Ἡ νὰ ἐξετάσῃ τὰ φύλλα ἄλλων ἔτων ἂν ἀνεγράψωσαν τῶσαυται καὶ τηλικαῦται κλοπαὶ, καὶ τότε ἢ θὰ μαρτυρήσῃ

